

Universitätsbibliothek Wuppertal

Maximi Tyrrii philosophumena

Maximus

Lipsiae, 1910

XXXIV

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2966](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2966)

οἱ Κένταυροι, τοῦτο αἱ Γοργόνες, τοῦτο αἱ Χίμαιραι,
 δ ὁ Γηρουνός, ὁ Κέκροψ. Ἄφελε τὴν γαστροῦς ἐπιθυμίαν,
 καὶ ἀφείλες τοῦ ἀνθρώπου τὸ θηρίον· ἄφελε τὴν αἰ-
 δοῖων ἐπιθυμίαν, καὶ διέκοψας τὸ θηρίον. Μέχρι δὲ
 ταῦτά τῃ συζῆ καὶ συντρέφεται, καὶ πρὸς αὐτὰ τῆ 5
 θεραπεία νένευκεν, ἀνάγκη τὰς ἐκείνων ὀρέξεις κρα-
 τεῖν, καὶ βοᾶν τὴν ψυχὴν τὰς ἐκείνων φωνάς.

<ΑΔ'>

XXXIV (Duebn. V vulg. 35 B 2)

γ' Ὅτι ἐστὶν καὶ ἐκ τῶν περιστάσεων 10
 ὠφελεῖσθαι.

Ia Δεινόν γε, εἰ οἱ μὲν θεοὶ διέκριναν τοῖς ἀνθρώ-
 ποῖς τὰγαθὰ ἐκ τῆς τῶν κακῶν ὁμιλίας, ἀνεπίμικτον
 ἐκότερον ἐκότερον εἶναι θέμενοι, καὶ διαστήσαντες αὐ-

cf. Plut. phil. c. princ. 2 soll. anim. 19 Philo animal. 12 vit. Mos.
 II 127 Sext. Emp. hyp. I 65 Porph. abstin. III 2 anon. ap. Westerm.
 mythogr. 327

7 βοᾶν . . τὰς ἐκείνων φωνάς vi. or. 27. 5 h vers. finem etiam
 or. 25. 5 d et or. 37. 7 b || 12 δεινόν γε ut or. 3. 1 a || 13 τὰγαθὰ
 ἐκ τῆς τῶν κακῶν ὁμιλίας nam bona ex deo proveniunt, mala
 non ex deo vi. or. 41. 3 a οὐ γὰρ sq. | ἀνεπίμικτον sq. ut or. 33. 2 e

2 ἄφελε — 4 θηρίον n

1 αἱ χίμαιραι NQV φ αἱ χίμαρροι Mφ (teste Stephano) ἢ
 Χίμαιρα Dav.² || 2 Κέκροψ BH (Duk.) Κέκρωψ α(δ) || 6 νένευκεν
 νενίκημεν B || 7 φωνάς] βοάς Q

Codices RBMNQV accedunt UWXGEFDTYZ teste Schenkl
 HA teste Souter; α (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

14 καὶ διαστήσαντες — p. 391. 2 ζόφον ν (: διωτῶ)

8 <ΑΔ'> Hob. || 10 in mge γ' R! εἰς NV (rubr. colore uter-
 que) | ὅτι — 11 ὠφελεῖσθαι RBMNV additis λόγος πέμπος (sic!)
 Q λόγος λε' φ α || 12 εἰ om. GX

τῶν τὰς || φύσεις, καθάπερ ἡμέρας πρὸς νύκτα, καὶ Ed. Duebn. p. 14
 φωτὸς πρὸς ζόφον, καὶ πρὸς ὕδωρ πυρός· ὧν ἕναστον
 εἰ ἐθειλήσαις πρὸς τοῦναντίον ἀγαγεῖν, καὶ ἀνακεράσαι
 αὐτῶν τὴν διαφορὰν εἰς κοινὴν φύσιν, διαφθερεῖς τὸ
 5 ἐκατέρου ἴδιον· οἱ δὲ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐκόντες, εὐδαί-
 μονα διώκοντες βλον, καταμίγνυσιν αὐτῶ <κακὰ· κἂν
 τις θεῶν συγχωρήσῃ αὐτοῖς> ζῆν δι' ἡμέρας ἐν φωτὶ
 λαμπρῶ καὶ διηνεκεῖ, ἀϋπνω καὶ ἀδεεῖ τῆς ἐν νυκτὶ
 ἀναπαύλης, ἄχθονται τῶ ἡλίῳ μηδέποτε ἐξισταμένῳ
 10 μηδὲ εἰς τὸ παλίσκιον παραχωροῦντι. Ἔχε δὴ αὐτόθι. c
 Μὴ ἀποκρινοῦμεθα σοῦ πη δικαιότερον, ὡς εἰ μὲν πον-
 τίς ἐστὶν ἀνθρώπου ὄψις ἀνέχεσθαι φωτὸς διηνεκοῦς,
 καὶ εἰτέρω τις μηχανὴ στῆσαι τὸν ἥλιον τοῦ κύκλω
 δρόμου, ὥστε ἀνέχειν ὑπὲρ γῆς αἰεῖ, καθάπερ πυρσὸν
 13a ἐκ κορυφῆς ὑψηλῆς ἐκπέμ|ποντα ἐφ' ἡμᾶς τὸ παρ' ἑαν-

3 πρὸς τοῦναντίον ἀγαγεῖν sq. nam μεσοτήτων δεῖ ut misc-
 antur vi. or. 9. 2 b sq. || 6. 7 κἂν τις θεῶν sq. ut or. 15. 1 d || 7 ζῆν
 ἐν φωτὶ .. διηνεκεῖ sq. vi. or. 6. 1 e || 10 ἔχε δὴ sq. ut or. 11. 2 a ||
 13. 14 τὸν ἥλιον τοῦ κύκλω δρόμον vi. etiam or. 31. 1 b

11 εἰ μὲν — p. 392. 5 ἀργίαν p

3 ἐθειλήσαις MUY ἐθειλήσης A | ἀνακεράσαι (ρα in ras.) R! ||
 6 καταμίγνυσιν (cf. Kuehner Gerth I 2. 192) RWZA καταμιγνύ-
 σιν U καταμιγνύουσιν cett. (δΔ) || 6. 7 αὐτῶ <κακὰ (δυστησίας)
 κἂν τις θεῶν συγχωρήσῃ αὐτοῖς (αὐτοῖς συγχωρήσαι) ζῆν Hob. (φα
 unde συγχωρήσῃ Boissonade anecd. V 95 et ita δΔ) lacunam indic.
 decem fere litterarum HBQV || 7 δι'] αἰεῖ Meiser | ἡμέρας] αἰῶνος
 Reiske || 8 ἀϋπνοῖς καὶ ἀδεεῖσι (ἀνευδεεῖσι) Dav.² (Markl.) ἄϋπνοι
 καὶ ἀνευδεεῖς Dav.¹ || 9 ἄχθονται RNY (man. alt. suprascr. v) φα
 (δΔ) ἄχθονται cett. | τῶ ÷ ÷ ἡλίῳ R! || 11 μὴ ἀποκρινοῦμεθα
 σοῦ πη δικαιότερον (πηλίον i. e. ΠΗΔΙΚΟΝ codd.), ὡς Hob. μὴ
 ἀποκρινοῦμεθά σοι ποικίλον· ὡς φα(δΔ) μὴ ἀποκρινοῦμεθά σοι
 ποικίλον· ὡς Schottus εἰ μὴ ἀποκρινοῦμεθά σοι ποικίλον· ὡς
 Dav.² οὐκ ἀποκρινοῦμεθά σοι ποικίλον· ὡς Duk. || 12 <ὡς> ἀνέ-
 χεσθαι Dav.² Markl. <οἷα> ἀνέχεσθαι Schottus <οἷα τ'> ἀνέχεσθαι
 Reiske || 13 κύκλω DFY p || 14 δρόμῳ MDYX (pr. man.)

τοῦ φῶς· εἰ ταῦτα ὑπάρχοι, καὶ σταίη μὲν ὁ ἥλιος, ἀνέχοιντο δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ πρὸς αὐτὸν διηνεκῶς δεδορκότες, τίς οὕτως ἀνόητος καὶ ἐπιμανῆς καὶ κακοδαίμων τοῦ ἔρωτος, ὥστε ποθῆσαι νύκτα καὶ σκοτός, καὶ ὀφθαλμῶν ἀργίαν, καὶ σώματος ῥίψιν ἐγγύτατα ⁵ νεκροῦ; Εἰ δὲ θάττον μὲν ἀνάσχοιντο οἱ ὀφθαλμοὶ ἀϋπνίας, ἢ σταίη ὁ ἥλιος, θάττον δ' ἀνεῖς σταίη ὁ ἥλιος, νῆ Δία, ἢ ἀνέχοιντο οἱ ὀφθαλμοὶ ἀϋπνίας, οὐκ εὐχῆς ἔργον ἢ πρὸς τὸ φῶς φίλια, ἀλλὰ ἀνάγκης ἢ πρὸς νύκτα συνουσία. 10

IIa Ταύτη τοι καὶ ὁ πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἔρωσις ἔχει. Ἐφίεται μὲν γὰρ αὐτοῦ ἡ ψυχὴ· τί δὲ οὐ μέλλει; καὶ πολεμεῖ τῷ κακῷ· τί δὲ οὐ μέλλει; ἀλλ' οὐκ ἔστιν αὐτῇ οὔτε ὧν ἐφίεται καθαρῶς τυχεῖν, οὔθ' οἷς πολεμεῖ μὴ ¹⁵ βεριπεσεῖν ἐξ ἀνάγκης. Οὐπω λέγω τὴν μοχθηρὰν

3 τίς οὕτως ἀνόητος καὶ ἐπιμανῆς καὶ κακοδαίμων τοῦ ἔρωτος = or. 36. 3 d τίς οὕτως sq. || 11. 12 ἐφίεται . . τάχαθ' ἡ ψυχὴ cf. Themist. π. ἀρετῆς 22 (443) „die Seele des Menschen ist von Natur geneigt das Gute zu begehren“ sq. || 13. 14 οὐκ ἔστιν αὐτῇ ὧν ἐφίεται καθαρῶς τυχεῖν scil. propter ἀσθένειαν vi. or. 38. 61; 8. 7 d; 2. 10 a || 15 τὴν μοχθηρὰν ψυχὴν sq. vi. or. 38. 6 i

1 εἰ ταῦτα — 2. 3 δεδορκότες v (: ἀνέχει) || 3 τίς — 3. 4 κακοδαίμων v (: ἐπιμανῆς)

5 ῥίψιν] in mge τὴν ἐπὶ τῷ ὕπνῳ κατάκλισιν λέγει V (rubr. col.) U (man. recent.)

1 ὑπάρχει ZG (suprascr. oi) p || 2. 3 διηνεκῶς (om. Z) πρὸς αὐτὸν δεδορκότες codd. praeter RAW p || 3. 4 καινοδαίμων R! || 7 θάττον — 8 ἥλιος om. HB | δ' ἀνεῖς (scil. τοῦ δρόμου) σταίη Hob. δ' ἀνισταίη RW δ' ἄν σταίη cett. (Θ) δ' αὐ σταίη Dav.² (Duebn.) || 8 νῆ Δία, ἢ ἀνέχοιντο Hob. λίαν δ' ἔχοιντο (i. e. ΔΙΑΝ [N pro H ut p. 19. 2 R al.] ΑἸΧΟΙΝΤΟ) codd. ἢ ἀνάσχοιντο φ α(δΔ) || 9 ἀλλὰ] μᾶλλον Reiske | ἀνάγκη T (eras. σ) MNDEGXY α(δ) corr. Markl. || 10 <τὴν> νύκτα codd. praeter RAWZ || 11 τοι om. BH || 12 μέλει FGX (H?) || 13 αὐτῇ R (pr. man.) Q || 14 οὔτε (pro οὐθ') οἷς α(δ) || 15 καὶ οὐπω Reiske

ψυχὴν (αὐτὴ μὲν γὰρ πάγκακός τις, καὶ ἀγαθῶν ἄμοι-
 ρος, καὶ ἐν ἐλπίσιν ἄπιστος, καὶ ἐν εὐτυχίᾳ ἀκροσφαλής),
 ἀλλὰ τὴν ἐπιεικῆ καὶ φρονήσεως ἐπήβολον· φέρε ἴδω c
 πότερα καὶ ταύτην φῶμεν ἐπιλαβομένην τῆς ἀρετῆς
 5 εὐροία τινὶ βίον καὶ εὐτυχημάτων ἀκμῇ συγγίνεσθαι
 αἰεῖ; "Ἡ τοῦτο μὲν ἀμήχανον ἐν ἀνθρωπίνῃ φύσει· πολλὰ d
 γὰρ τὰ ἐν ποσίν, καθάπερ ἀνδρὶ κούφως θεόντι ὀρύ-
 γματα καὶ κρημνοὶ καὶ βάραθρα καὶ τειχία· ἐν οἷς ὁ e
 μὲν ἀμαθὴς τῆς ὁδοῦ, καὶ μαλθακὸς θεῖν, καὶ δια-
 10 πηδᾶν ἀσθενής, καὶ παραθεῖν ἀκροσφαλής, πταίει καὶ
 σφάλλεται καὶ ἀποδειλιᾷ· ὁ δὲ ἀγαθὸς καὶ δρομικὸς f
 ἀνὴρ καὶ ἐπιστήμων τῆς ὁδοῦ, κατὰ μὲν τὴν ῥώμην
 ὀξέως θεῖ, κατὰ δὲ τὴν ἐμπειρίαν ἀπλανῶς, κατὰ δὲ
 τὴν τέχνην ἀσφαλῶς· οἶδε μὴν τίς μὲν τῆς ὁδοῦ
 15 ἢ λεία καὶ ἄπταιστος, τίς δὲ ἢ διεσκαμμένη, καὶ ἀναγ-
 13b καία μὲν διελθεῖν, | ἀπροαίρετος δὲ τῷ θεόντι.

Τοῦτό τοι καὶ περὶ τὸν βίον Ὀμηρος ἠνείξατο· IIIa

7 καθάπερ ἀνδρὶ κούφως θεόντι sq. vi. or. 8. 7 e || 14 οἶδε
 μὴν sq. cf. Hippocr. ep. (Herch. 328) Themist. π. ἀρετῆς 27. 439
 Diog. ep. 12 Iulian. VI 184 c Sext. Emp. hyp. 2. 252 Monim. ep. 2
 Diog. ep. 39 vi. etiam or. 39. 3 1sq.

17 Ὀμηρος — p. 394. 4 ἀκηράτων p

1 ἀγαθῶν (in ras. ex ἀγαθοῖς) R! || 2 ἐν ἐλπίσιν E ἐν . . .
 ποσίν BH || 4 φρονησῆσθαι βολον (suprascr. ησεως) R! || 5 τινὸς
 FGXT | εὐτυχημάτων <δύναιτ' ἄν> NDEFGXYφ | ἀκμῇ X
 (pr. man.) αὐτῇ MDX (man. alt.) Y | συγγενέσθαι ZX (pr. man.)
 <δύνασθαι> συγγίνεσθαι α(δ) || 6 [ἐν] ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ Dav.²
 7 ἐν ποσίν (εν in ras ex εμ) R! || 10 πταίει BH (in mge corr.) ||
 14 οἶδε <γὰρ> BH Reiske | μὴν om. B del. Reiske μὲν MDFY
 <ἢ> τῆς (et 15 ἢ ante λεία om) BHVXUEFGTα(δ) || 15 δια-
 κεκαμμένη DFXGN (corr. in mge) T (in mge) || 16 ἀπροόρατος
 codd. praeter RAWZ || 17 τοῦτό μοι nescio unde Δ | τῶν βίων
 Reiske

(Ω 527) δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακεύαται ἐν Διὸς οὔδει,
 φησίν· ὁ μὲν πλήρης κακῶν, ἀγαθῶν ἀνεπίμικτος· ὁ
 δὲ ἐξ ἀμφοῖν κεκραμένος (τρίτον γὰρ πίθον οὐδαμοῦ
 ἐν Διὸς εἶναι λέγει, ἀγαθῶν ἀκηράτων). Νέμει δὲ
 Ζεὺς τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, κατὰ τὴν Ὀμήρου φῶδῃν,
 ἐκ τοῖν πίθοις τούτοις ἀρνύμενος· ἐκ μὲν τοῦ, κακῶν
 ἀενάων θεῦμα ἰσχυρὸν καὶ βίαιον, μεστὸν ἐρίδων καὶ ||
 ἐρινύων, καὶ πτοίας καὶ φόβου, καὶ ἄλλων μυρίων
 δυσαντήτων τὲ καὶ ἀκράτων κακῶν· ἐκ δὲ τοῦ νέμει,
 ὡς μὲν ἂν Ὀμηρος εἴποι, θεῦμα μικτὸν ἀγαθῶν καὶ
 κακῶν· ἐγὼ δὲ ὀρθῶ μὲν τὴν μῆξιν, καὶ πελδομαι τῷ
 λόγῳ, εὐφημότερον δὲ ὀνομάξω τὴν βελτίω παρὰ
 Διὸς νομῆν· ἔχει γὰρ δὴ ᾧδε.

Ed. Duebn.
p. 15

IV a Ἄρετὴ ψυχῆς καὶ μοχθηρία, αὐτὰι πηγὰι τῶν Διὸς
 πίθων· ὧν ἡ μὲν μοχθηρία λάβρον καὶ ἔμπληκτον
 ὀχετὸν ἐξιείσα συγχεῖ τὸν βλον καὶ ταράττει, καθάπερ
 ἐμβολὴ χειμερίου νόματος ἐπὶ λήϊα καὶ φουτουργίας
 ὀρμηθεῖσα, ἐχθρὰ μὲν γεωργοῖς, ἐχθρὰ δὲ καὶ ποι-

1 δοιοὶ γὰρ τε sq. cf. Plat. republ. II 379 d vi. etiam or
 41. 4 b cf. Iulian. II 90 b Hermes ap. Stob. ecl. I 275 Themist.
 34. 19 Plut. aud. poet. 6 (24 b) Dio Chrys. 64. 26 || 14 ἀρετὴ ψυχῆς
 καὶ μοχθηρία sq. vi. or. 38. 6 h || 16 ταράττει ut σώματος πάθη
 τὴν ψυχὴν vi. or. 21. 7 e καὶ περιβεβλημένη sq. || 16. 17 καθάπερ
 ἐμβολὴ sq. vi. simil. or. 37. 8 a ὀρέσ sq.

5 κατὰ τὴν — 6 ἀρνύμενος v (: ἐκ)

1 τε] τοι QVNT τοι τε M || 2 φησί BH | πλήρηκακῶν (supraser.
 ης) R! || 4 ἀκράτων codd. praeter RABZ (Dav.²) || 5 τὴν <τοῦ>
 Ὀμήρου DFGXY || 6 ἀρνύμενος codd. praeter RAZ (-ντο-) U
 (man. alter.) || 7 ἀενάων RA ἀενάων WY ἀκηράτων cett. (δ) ||
 9 νέμειν GX || 10 μικτῶν κακῶν καὶ ἀγαθῶν MFGXY || 11 μῆξιν
 codd. praeter RAZ || 13 δὴ om. MNEFGXYT (man. alter.) δὲ H ||
 14 αὐτὰι] διτταὶ Markl. || 18 δὲ (ante καὶ ποιμέσιν) om. Dav.²
 δὲ ποιμέσιν Reiske

μέσιν, ἐχθρὰ καὶ ὀδοιπόρους, ἄκαρπος, ἄγονος, ἀνό-
 ητος, ἐπισφαλής· αἱ δὲ ἀρετῆς πηγαί, ὅτε ἂν ἐν ψυχῇ^b
 διαφανῶσιν, πάντα τούτῳ ποιούσιν τὸν βίον ἐγκαρπον
 καὶ ἀρόσιμον καὶ τελεσφόρον. Ἀλλὰ ἰδρωτός δει τῷ
 5 γεωργῷ, καὶ πόνου δει, καὶ τάλαιπωρίας δει. Οὐδὲ^c
 γὰρ ὁ Αἰγύπτιος τῷ Νείλῳ θαρρεῖ μόνῳ, οὐδὲ παρα-
 δίδωσιν αὐτῷ τὰ σπέρματα, πρὶν ἢ τάροτροφ ζεύξῃ
 βοῦν, πρὶν τέμῃ αὐλακα, πρὶν πονήσῃ μακρά· καὶ μετὰ
 τοῦτο ἤδη καλεῖ τὸν ποταμὸν ἐπὶ τὰ αὐτοῦ ἔργα.
 10 Αὕτη μίξις ποταμοῦ πρὸς γεωργίαν, καὶ ἐλπίδων πρὸς d
 14a πόρους, καὶ καρπῶν πρὸς | τάλαιπωρίαν· οὕτως ἀγα-
 θοῖς κακὰ κεραινεύον. Εἰ βούλει, ἄφελε μὲν τὴν e
 δυσφημίαν, ἴσθι δὲ αὐτῷ τὴν οὐσίαν οὐκ ἀνθαίρετον
 οὔσαν τοῖς πονουσίν. Κἂν ἐπὶ τοὺς λιμένας ἔλθῃς,
 15 κυβερνήτην λήψῃ, οὐ τὸν ἄπειρον χειμῶνος, οὐδὲ ὅστις
 ἀθέατος κλύδωνος, ἀλλ' ἐκ πολλῶν σφαλμάτων ἀθροί-
 σαντα τὴν τέχνην, ἐκ πείρας κακῶν. Ἐγὼ καὶ στρα- f
 τηγῷ διαπιστῶ πάντα εὐτυχήσαντι· οἷος ἂν ἦν Ἀθη-

1.2 ἄκαρπος ἄγονος ἀνόνητος = or. 11. 5 e; 15. 5 g || 2 αἱ . . .
 ἀρετῆς πηγαί sq. vi. etiam or. 40. 6 e || 4 ἰδρωτός δει sq. vi. or.
 33. 3 c || 11. 12 ἀγαθοῖς κακὰ κεραινεύον vi. or. 40. 4 e || 13 ἴσθι
 δὲ sq. vi. or. 36. 6 d || 15 κυβερνήτην οὐ . . . ἄπειρον χειμῶνος cf.
 Seneca. dial. I 4. 5 'gubernatorem in tempestate, in acie militem
 intellegas' vi. etiam or. 33. 3 b vers. finem; etiam or. 15. 8 b ||
 17. 18 στρατηγῷ . . . εὐτυχήσαντι vi. or. 40. 5 b

14 κἂν ἐπὶ — 18 εὐτυχήσαντι n

1 ἐχθρὰ δὲ καὶ MDEFGXYZα(δ) Reiske | ἄγο·νος R! ||
 1.2 ἀνόητος BHZ || 4 ἀρόσιμον α(δ) || 6 τῷ Νείλῳ τῶν εἰλω
 WXG || 7 in mge σημειῶσαι G | τῷ ἀρότροφ θ || 8 in mge ση-
 μείωσαι E | μειράν BH μακέλλη Jacobs (ap. Duebn.² praef.) ||
 12 <ῆ> εἰ Reiske (Duebn.) εἰ <δὲ> Duk. improb. Schenk! ||
 13 αὐτῷ (scil. τῷ κεραινεύοντι) RW αὐτῶν cett. (δΔ) | τὴν συν-
 ουσίαν MNDFYT (in mge) φ τὴν ἐξουσίαν Markl. τὴν ἀπουσίαν
 Reiske | οὐκ del. Duk. | ἀνθαίρετον ἀφαίρετον Orelli || 14 πο-
 νοῦσιν ποθοῦσιν Markl. || 18 οἷος ἀλλ' οἷος Heins. πιστεύω δὲ
 ἐσθ' ὅτε ἀτυχήσαντι οἷος Dav.² οὐχ οἷος Markl. οἷος δ' Reiske

ναλοις στρατηγὸς Νικίας, σωθεὶς ἐκ Σικελίας· ἢ οἷος
 ἂν ἦν σωφρονέστερος δημαγωγὸς Κλέων, ἐπανεληθὼν
 g ἐξ Ἀμφιπόλεως. Ὅταν δὲ ἴδω πάντα εὐτυχοῦντα καὶ
 κυβερνήτην καὶ στρατηγόν, καὶ ἰδιώτην, καὶ ἄρχοντα,
 καὶ ἄνδρα, καὶ πόλιν, διαπιστῶ ταῖς εὐτυχίαις· ὡς 5
 Σόλων Κροῖσφ, ὡς Ἄμασις Πολυκράτει.

Va Κροῖσος μὲν γὰρ εἶχεν εὐῖππον γῆν, Πολυκράτης
 δὲ εὐνεω θάλατταν· ἀλλ' οὐδὲν τούτων βέβαιον, οὐχ
 ἢ γῆ Κροῖσφ, οὐχ ἢ θάλαττα Πολυκράτει· ἀλλ' ἐλάμ-
 βανεν Ὀρόντης μὲν Πολυκράτην, Κροῖσον δὲ Κύρος· 10
 καὶ διαδοχὴ μετ' εὐτυχίαν μακρὰν ἀθρόων κακῶν. Διὰ
 τοῦτο Σόλων οὐκ εὐδαιμόνισε Κροῖσον, σοφὸς γὰρ ἦν·
 διὰ τοῦτο Ἄμασις ἀπείπατο Πολυκράτην, ἀσφαλὴς γὰρ
 ἦν· διὰ τοῦτ' ἐγὼ ἐπαινῶ βίον γευόμενον κακῶν, ἀλλὰ
 γευόμενον μόνον, 15

(X 495) χεῖλα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνεν·
 ἔχοντα μὲν τὴν ἀρετὴν, χρώμενον δὲ αὐτῇ καὶ πρὸς
 b ἀκουσίους τύχας. Καὶ γὰρ ὀφθαλμοῖς φίλον μὲν χρω-
 μάτων τὸ λαμπρότατον, ἀλλ' ἐὰν μὴ παραθῆς τὸ φαιόν,

10 Ὀρόντης (vel Ὀροίτης) cf. Aelian. nat. anim. 7. 11 Lu-
 cian. dial. mort. 27. 5 Char. 14 Athen. 12. 522 b Dio Chrys. 17. 15
 Cicer. fin. V 30. || 13 Ἄμασις ἀπείπατο cf. Synes. ep. 46 εὐτυ-
 χοῦντι κήρυκα πέμψας τὴν φίλιαν ἀπείπατο || 18 ὀφθαλμοῖς sq.
 vi. supra § 1b

5 διαπιστῶ — 6 Πολυκράτει n

1 ἢ οἷος (in mge πῶς man. antiqua) R! ποῖος Reiske ||
 2 σωφρονέστερος del. Meiser | Κλέωνος ἐπανεληθόντος Reiske ||
 4 καὶ στρατηγόν om. HB || 6 Ἄμασις RXn ἄμασις MY (pr. man.) ||
 7 εὐῖππον GX || 7.8 Πολυκράτη δὲ (suprascr. s) R! || 8 εὐνεων
 NVQTXG(δΔ^o) εὐνεως E εὔ... W || 10 Ὀροίτης Δ || 12 ἐδ-
 δαιμόνισεν X || 13 Πολυκράτη Markl. || 14 τοῦτο ἐγὼ BDF ||
 16 ὑπερώην (eras. v alter. et ην in ras.) R! ὑπερώων MXYG
 ὑπερώων F || 19 μὴ] μοι GX δὲ μὴ F

ἐλύπησας αὐτοῦ τὴν ἡδονήν· ἐὰν δὲ μίξις ταῖς εὐ-
τυχίαις τὰ δυσχερῆ, μᾶλλον αἰσθητῶ τῆς ἀρετῆς καὶ
συνήσεις τῆς εὐτυχίας.

Εἰ δὴψα μὲν σώματι παρασκευάζει ἡδονὴν ποτοῦ, VIa
5 καὶ λιμὸς σώματι παρασκευάζει ἡδονὴν βρωτοῦ, καὶ |
14b νύξ ὀφθαλμοῖς παρασκευάζει ἡδονήν, ἥλιον ποθεῖ ^{Ed. Duebn.}
ἄνθρωπος καὶ νύκτα μεθ' ἥλιον, καὶ λιμὸν μετὰ κόρον, ^{p. 16}
καὶ δάψαν μετὰ μέθην· κἂν ἀφέλης αὐτοῦ τὴν μετα-
βολήν, λύπην τὴν ἡδονὴν ποιεῖς. Οὕτω λέγεται καὶ b
10 Ἀρτοξέροξης, ὁ Περσῶν βασιλεύς, τέως μὲν ὑπ' εἰρήνης
μακρᾶς καὶ ἡδονῆς διηγεκοῦς μὴ συνιέναι τῆς εὐ-
τυχίας· ὃ παρεσκεύαζε μὲν ἡ Ἀσία τὸ δεῖπνον, ἐπεμ- (c)
πον δὲ πῶμα ποταμῶν οἱ κάλλιστοι, ἐμηχανῶντο δὲ
αὐτῶ τὴν διαίταν τέχνηι μυρία· ἀλλ' ἐπεὶ πόλεμος (d)
15 αὐτῶ ἐκ θαλάττης ἦλθεν, καὶ Ἕλληνες μύριοι, καὶ
στρατηγοὶ δεινοί, ἠττηθεῖς ἔφενγεν ἐπὶ ψιλὸν λόφον,
ὅπου τῆς νυκτὸς ἀναπανόμενος ἐδίψησεν ὁ δύστηνος
πρῶτον τότε, ἐνθα ἦν οὐ Χοάσπης, οὐ Τίγρις, οὐ
Νεῖλος, οὐκ ἐκπώματα, οὐκ οἰνοχόοι· καὶ ἠγάπησεν
20 παρὰ ἀνδρὸς Μάρδου λαβὼν ἐν ἀσκή ὀδωδὸς ὕδωρ·

5 λιμὸς σώματι sq. nam fames cynicorum ὄψον cf. Dio
Chrys. VI 12 Epict. fragm. 28 Teles (Hense 4. 12) Xenoph. mem.
I 3. 5 || 10 Ἀρτοξέροξης sq. quod de Dario narrat Cicer. Tusc. V
97 || 12 ὃ παρεσκεύαζε sq. vi. or. 33. 4 a sq. || 18 Χοάσπης vi. or.
32. 9 b ὡς ὁ Καμβύσης Χοάσπη

2 δυσχερῆ (ρη in ras.) R! | αἰσθήση ε(δΔ) || 3 τὰς εὐτυχίας
MDFGXU (pr. man.) || 4 Εἰ Hob. ἢ codd. ἢ ϑ ἢ Markl. ἢ Duebn.
καὶ Reiske | μὲν] δὲ Reiske || 5 λιμὸς GX || 6 ἥλιον Mφa(δΔ) ||
10 Ἀρτοξέροξης ε(δΔ^o) | ὑπ' εἰρήνης R (υπερρηνης pr. man.)
AWZ ὀφ' ἡδονῆς cett. (δ) || 11 ἡδονῆς RAWZ εἰρήνης cett. (δ) ||
11.12 ταῖς εὐτυχίαις HB || 12 μὲν (post παρεσκεύαζεν) om.
codd. (δ) praeter RAWZ | ἡ (ante Ἀσία) om. DF || 13 πώμα
ε(δΔ^o) || 14 τέχνηι μυρία] πολυτελεῖ μηδοι NQVTE (μηδος) ||
17 ἀναπανασάμενος NQETA(δΔ) || 18 τίγρης MFWXY || 19 ἐκ-
πώματα BX || 20 ὕδωρ ὀδωδὸς codd. (δ) praeter RAWZ

καὶ τότε ἄρα ὁ δέλαιος ἔγνω, τίς μὲν δίψης χρεία,
τίς δὲ ἠδονὴ ποτοῦ.

VII a Εἶτα ἠδονῆς μὲν ἔσται κόρος, εὐτυχημάτων δὲ οὐκ
ἔσται κόρος; εἷς μὲν, οἶμαι, σιτίων καὶ μέθης ἀνιαρό-
b τερος. Οὐ γὰρ ἀνασχετὸν εἶναι οὔτε τῷ Ἀχιλλεῖ τὴν 5
σχολήν, οὔτε τῷ Νέστορι τὴν σιωπήν, οὔτε τῷ Ὀδυσσεῖ
τὴν ἀσφάλειαν. Ἐξῆν γάρ που καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ ζῆν
καὶ βασιλεύειν Μυρμιδόνων, καὶ γεωργεῖν τὴν Θετ-
ταλῶν γῆν, καὶ γηροκομεῖν τὸν Πηλέα· καὶ τῷ Νέστορι
ἐν Πύλῳ ἐν εἰρήνῃ ἄρχειν, καὶ γηράσκειν καθ' ἡσύ- 10
χλαν· καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ, οἴκοι μένειν περὶ τὸ Νήριτον
τὸ εὐφυλλον,

(cf. ι 27) ἐν τῇ γῇ τῇ κουροτρόφῳ,

ἢ τὸ τελευταῖον παρὰ Καλυψῶ βιοῦν ἐν ἄνθρω καταρ-
ρότῳ καὶ κατασκήῳ, ὑπὸ Νυμφῶν θεραπευομένῳ, ἀργῶ 15
ἔντι καὶ ἀθανάτῳ· ἀλλ' οὐχ εἴλετο ἀθάνατος εἶναι ἀρ-

7 ἐξῆν γάρ που sq. simil. vi. or. 29. 2 d

1 δίψης] ἠδονῆς MFGXY α(δ) || 2 ἠδονῆς BH || 3 εὐτυχη-μάτων
R! || 4 ἡς μὲν MDGXYU ἢ μὲν (ἡ in ras.) F ἦν μὲν α(δ) ἔστιν Duk.
(Duebn.) ἔστιν μὲν dubitanter Schenkl ὁς Reiske | οἶμαι om. W
οἶμαι ὁς Duk. | σιτίων <κόρον> Reiske <καὶ> σιτίων Duebn. || 5 οὐ
γάρ] ὀρῶ γάρ Dav.² | ἄν εἶναι Markl. ἴσμεν εἶναι Reiske || 7 γάρ
που καὶ Hob. γάρ του καὶ RAWZT γάρ καὶ cett. (δΔ^o) γάρ οἴκοι
Dav.² γάρ τοι καὶ Markl. (Duebn.) | καὶ τῷ in ras. R! καὶ τὸ
GX | <ἐν εἰρήνῃ> ζῆν Heins. || 8 Μυρμιδόνων — 9 γηροκομεῖν
om. M || 9 γηροκομεῖν (εἰν in ras.) R! γηροκομεῖν NQVEXYZT
α(δΔ^o) | Πηλέα (η in ras.) R! || 11 το ηνυτον pr. man. (unde τὸ
ηνυτον alt. man.) R! τὸν ἥριτον EXT τὸ νήριτον G || 12 τὸ εἰνο-
σίφυλλον Markl. || 13 ἐν τῇ γῇ τῇ κουροτρόφῳ parodia ad Ho-
meri versum ι 27 ipsius Maximi || 14 Καλυψῶ βιοῦν ἐν Hob.
Καλυψῶ ἰ . . . (quod οὖν legit Duebn. neglectis primae litterae
vestigiiis) ἐν R Καλυψῶ ἐν cett. Καλυψοὶ ἐν α(δΔ) || 14. 15 κα-
ταρρότῳ] κατασκήῳ et κατασκήῳ] καταρρότῳ pars sequiorum ||
15 Νυμφῶν (ων in ras.) R! || 16 ἀθάνατος] ὁ θάνατος MY

ρὸς ὦν καὶ μηδὲν χρώμενος τῇ ἀρετῇ. Ἀνάγκη δὲ τὸν c
15a ταύτην μεταχειριζόμενον, ἀνθρωπίνοις συμπτώμασι
παραβαλλόμενον, πολλάκις βοᾶν,

(v 18) τέτλαθι δὴ κραδίη, καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης.

5 Τίς δ' ἂν ἦν μνήμη τοῦ Ὀδυσσέως, ἐὰν ἀφέλης VIIIa
αὐτοῦ τὰ δυσχερῆ; τίς δὲ τοῦ Ἀχιλλέως, ἐὰν ἀφέλης
αὐτοῦ τὸν Ἔκτορα καὶ τὸν Σκάμανδρον, καὶ τὰς

(I 328) δώδεκα μὲν σὺν νηυσὶ πόλεις,

ἔνδεκα δὲ ἠπειρώτιδας; Τὸν μὲν γὰρ Ἡρακλέα οὐδὲ b
10 ἄλλοθεν οἱ ἀνθρώποι προσέθεσαν ἂν φέροντες τῷ Διί,
μὴ οὔσης τῆς πρὸς τὰ κακὰ ὁμιλίας, ἀγωνισαμένης ἀν-
τοῖς; ἐὰν ἀφέλης αὐτοῦ τὰ θηρία, καὶ τοὺς δυνάστας,
καὶ τὰς ἄνω καὶ κάτω ὁδοὺς, καὶ τὰ δεινὰ ἐκεῖνα πάντα,
ἠρωτοηρίας τὴν ἀρετὴν τοῦ Ἡρακλέος. Ἡ Ὀλυμπ- c

5 τίς δ' ἂν ἦν μνήμη sq. vi. or. 38. 7 c et e || 9 τὸν . .
Ἡρακλέα sq. vi. or. 38. 7 g cf. Epict. diss. II 16. 44 Cicer. Tusc. I
14. 31 Simplic. in Epict. man. 91 (Hercules Theseus Diogenes
Socrates) || 14 — p. 400. 2 Ὀλυμπίασιν καὶ Πυθοῖ . . κόντινον λαβεῖν
οὐδὲ μίλων τυχεῖν vi. or. 29. 1 a; etiam or. 1. 4 a; 35. 8 a

5 ἦν om. θ || 8 μὲν] δὴ Homerus | σὺν νηυσὶ GX || 9: 10 οὐδὲ ἄλλο-
θεν] οὐδὲ <γνωρίσαντες> ἂν ποθεν Reiske || 10 οἱ ἀνθρώποι Ἡρα-
culis namque originem nulla alia causa est cur Homerus retulit
in Iovem? σ² | προσέθεσαν (suprascr. o) R! | ἂν e versu 11 in suum
locum remisit Hob. om. codd. (δΔ) | τῷ (ante Διί) om. BH ||
11 μὴ οὔσης (an μὴ σωθείσης?) (eadem structura qua p. 435. 5)
Hob. μέσης codd. εἰ μὴ μέσης φα(θ) ἐν μέσης Reiske ἢ ἐν τῆς
Dav.² (Duebn.) εἰ μὴ (ἐκ) τῆς Duk. (Orelli) εἰ μὴ ἐξ ἴσης Markl. |
τῆς (ante πρὸς) e versu 12 (vel e margine) in suum locum re-
misit Hob. | τὰ (ante κακὰ) om. α(θ) corr. Dav.² | ἀγωνισαμένης
DFHBYU (add. ἂν in mge) ἀν αγωνισαμένης RW ἀνταγωνισαμένης
cett. (δΔ) ἀνταγωνισαμένον Reiske ἀνταγωνισάμενον Orelli || 11. 12
αὐτοῖς (i. e. τοῖς ἀνθρώποις pugnat enim pro hominibus) τῆς
RWZQ (suprascr. ἦ) αὐτῆς VT (suprascr. οἰς) αὐτοῖς U (in mge
τῆς) cett. (θ) αὐτοῖς (τῆς) ἀρετῆς Dav.² (Duk.) ἀρετῆς Markl.
(Duebn.) γὰρ αὐτοῖς Reiske || 12 τὰ (ante θηρία) om. BH ||
14 Ἡρακλέος R (man. alt.) HZT Ἡρακλέους R (pr. man.) cett. (δΔ)

πιάσιν μὲν καὶ Πυθοῖ οὐκ ἔνεστιν κόντινον λαβεῖν, οὐδὲ μῆλων τυχεῖν, αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ κοιμισάμενον, ἀλλὰ ἀνταγωνιστῶν δεῖ τῷ κηρύγματι· ἐν δὲ τῷ τοῦ βίου σταδίῳ καὶ τῇ δευρο ἀγωνία τίς ἂν γένοιτο ἀνταγωνιστῆς ἀνδρὶ ἀγαθῷ, πλὴν τῆς πείρας τῶν δυσχερῶν; 5

IXa Φέρε τοὺς ἀγωνιστὰς παρακαλῶμεν ἐπὶ τὸ στάδιον.

b Ἐχε, τίνες μὲν Ἀθηναίων; Σωκράτης ἀγωνιούμενος πρὸς

c Ed. Duesbn. p. 17 Μέλητον, καὶ πρὸς τὰ δεσμὰ καὶ τὸ ἥ φάρμακον. Ἐκ δὲ Ἀκαδημίας Πλάτων ἀγωνιούμενος πρὸς τυράννου ὀργήν, καὶ θάλατταν πολλήν, καὶ κινδύνους μεγάλους. 10

d Ἡκέτω καὶ ἄλλος ἀγωνιστῆς Ἀττικὸς, ἀγωνιούμενος πρὸς Τισσαφέρην ἐπιπροκοῦντα, καὶ Ἀρσίου ἐπιβουλεύοντα, καὶ Μένωνα προδιδόντα, καὶ βασιλέα ἐπιτι-

e θέμενον. Καὶ δεῖ μοι καὶ τὸν ἐκ τοῦ Πόντου ἀθλητὴν ἀγωνίζεσθαι· καὶ οὗτος, ἀγῶνα ἰσχυρὸν, πρὸς ἀντα- 15
γωνιστὰς πικρούς, πενίαν καὶ ἀδοξίαν καὶ λιμὸν καὶ κρύος· ἐγὼ δὲ αὐτοῦ καὶ τὰ γυμνάσια ἐπαινώ·

2 αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ sq. vi. or. 1. 6 b ἥ τῇ δευρο ἀγωνία vi. or. 1. 5 d sq. ἥ 8 Μέλητον sq. vi. or. 3. 2 a sq. ἥ 9 Πλάτων ἀγωνιούμενος sq. vi. or. 15. 8 g; 16. 5 g; 36. 6 g ἀποκοινάσθω sq. ἥ 11 ἄλλος ἀγωνιστῆς Ἀττικὸς scil. Xenophon vi. or. 15. 8 g; 16. 5 i; 36. 6 h ἥ 14. 15 τὸν ἐκ τοῦ Πόντου ἀθλητὴν scil. Diogenem cynicum or. 15. 8 g et 9 c sq. ἥ 15. 16 πρὸς ἀνταγωνιστὰς πικρούς ut or. 38. 7 e Odysseus

2 in mge σημειῶσαι· μῆλα καὶ σέλινα V (rubr.)

7 ἔχε, τίνες μὲν] ἡκέτω ἐκ μὲν Markl. ἐλθέτω τοῖνυν ἐκ μὲν (vel ἔχε· τίνες οἶδε; ἐκ μὲν) Reiske | ἀγωνιούμενος R ἀγωνισόμενος AZ (ut vers. 9) | πρὸς in ras. R! ἥ 8 Μέλητον WZA φα(δ^o) suprascr. η NT τὸν Μέλητον nescio unde φ | τὸ (ante φάρμακον) om. GX ἥ 9 Ἀκαδημίας (ι in ras.) R! Ἀκαδημίας Duesbn. ἥ 11 ἀγωνιούμενος (suprascr. ι) R! ἥ 12 τισσαφέρην DGXZY Ἀρσίου RMUWZYG ἀρσίου V ἀρσίου (ex ἀ. αἰον corr.) X ἄρεον φ unde 'cum insidiis Darei' σ² ἥ 13 Μένωνα BDFφ Μίωνα X (man. alt.) ἥ 14 καὶ δεῖ (δεῖ in ras.) R! ἄγε δὲ Dav.² κἀκει Markl. καὶ δευρο Meiser ἥ 15 ἀγωνίζεται Dav.² ἀγωνιέσθω Markl. Meiser | οὗτος] τοῦτον Heins. ἥ 16 πενίαν R!

(δ 244/5) αὐτόν μιν πληγῆσιν ἀεικελήσι δαμάσσας,
σπειρα κακ' ἀμφ' ὅμοισι βαλῶν,

15b οὐ | χαλεπῶς διὰ τοῦτο ἐκράτει. Τοιγαροῦν στεφανῶ f
τοὺς ἄνδρας, καὶ ἀνακηρύττω νικηφόρους τῆς ἀρετῆς·
5 ἔαν δὲ ἀφέλῃς αὐτῶν τὴν πρὸς τὰ καλὰ ἀγωνίαν,
ἀποστεφανοῖς τοὺς ἄνδρας καὶ ἀποκηρύττεις. Ἄφελε g
'Αθηναίων τὸν ἐπὶ Μαραθῶνα δρόμον, καὶ τὸν ἐκεῖ
θάνατον, καὶ τὴν Κυναιγείρου χεῖρα, καὶ τὴν Πολυ-
ζήλου συμφορὰν, καὶ τὰ Καλλιμάχου τραύματα, καὶ
10 οὐδὲν Ἀθηναίοις καταλείπεις σεμνόν, πλὴν τοῦ Ἐριχ-
θουλίου καὶ τοῦ Κέκροπος, μύθων ἀπιστουμένων. Διὰ h
τοῦτο ἡ Σπάρτη ἐπὶ πλείστον ἐλευθέρα, ὅτι ἐν οὐδὲ
εἰρήνῃ σχολὴν ἄγει· μάλιστα αὐταὶ καὶ πληγαὶ Λα-
κωνικαί, καὶ ἔθνη κακῶν, ταῖς ἀρεταῖς ἀναμιγνύμενα.

1 αὐτόν μιν sq. vi. or. 15. 9 e || 8 τὴν Κυναιγείρου χεῖρα sq.
vi. etiam or. 23. 3 d de exemplorum eiusmodi usu rhetorico cf.
Lucian. rhet. pr. 20 μὴ σιάπα μόνον· κἄν περὶ ὕβριστοῦ τινος
ἢ μοιχοῦ λέγῃς Ἀθήνησι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς καὶ Ἐμβατάνοις λεγέσθω·
ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθῶν καὶ ὁ Κυναιγείρος ὧν οὐκ ἂν τι ἄνευ
γένοιτο· καὶ ἄξι ὁ Ἄθως πλείσθω καὶ ὁ Ἑλλήσποντος πεξενέσθω
... καὶ ὁ Ἀεωνίδας θαναμαζέσθω καὶ τὰ Ὀθρυάδων γράμματα
ἀναγνωστέσθω sq. || 10. 11 τοῦ Ἐριχθουλίου καὶ τοῦ Κέκροπος
vi. or. 23. 5 a || 13 μάλιστα sq. vi. or. 32. 10 b

1 δαμάσας MFXGAYZ || 2 σπειρα (suprascr. αἰ) U σπειρα
BHV σπειρε MY || 4 νικηφόρους] βουληφόρους DFGX et ET in
mge || 5 καλὰ scil. τοῦ βίου (cf. Xenoph. Cyr. 7. 2. 13 al.) i. e.
ἡδονῆν] κακὰ φ ('a pugna adversus infortunium' σ) Heins. (Δ)
temere || 6 ἀποστεφανοῖς rasurae signo ÷ ante ἀ) R! ἀποστεφανεῖς
DFGX ἀποστεφανῆς ET || 8 Κυναιγείρου R! || 11 μύθων (ων in
ras. ex ov) R! || 12. 13 ἐν οὐδὲ εἰρήνῃ (ut Julian. I 8 b ἐν οὐδὲ
ὄλοις ἔττει δέκα) RVQU (pr. man.) WH ἐν || οὐδὲ ἐν εἰρήνῃ T
οὐδὲ ἐν εἰρήνῃ cett. (δΔ) || 14 ἔθνη X et ita Heins. | ἀναμι-
γνύμενα H